

Caracterizarea personajului Aglae Tulea din romanul Enigma Otiliei

Aglae Tulea este unul dintre personajele memorabile ale romanului. Inca din prima scena cand se fac prezentarile, ea se distinge prin chipul dizgracios sugerand rautatea veninoasa fata "galbicioasa", gura "cu buzele subtiri", nasul incovoiat obrajii brazdati de cute adanci (desi are doar 50 de ani), ochii bulbucati, privirea scrutatoare si glasul artagos. Comportamentul ei rudimentar e in acord perfect cu trasaturile fizice.

Singura ei preocupare e capatuirea odraslelor. Ca si Mara lui Slavici, considera ca la temelia oricarui camin fericit sta banul, de aceea averea fratelui constituie o garantie a viitorului Auricai si al lui Titi. Spionajul continuu ii mobilizeaza toate resursele. Se intelege ca Otilia e sursa permanenta banuita in chip ridicol chiar de legaturi suspecte cu batranul: "L-a ametit stricata asta Cine stie ce-o fi intre ei".

Dupa imbolnavirea lui Giurgiuveanu, se instaleaza in casa supraveghind-o cu strasnicie. Actiunile ei, in maniera unui comandant de osti ii confera un aer grotesc, dar si comic totodata Comica e si energia exagerata pusa in slujba capatuirii copiilor, mai ales ca acestia sfarsesc lamentabil: Olimpia e parasita de sot, Aurica ramane fata batrana, Tiu cade si mai mult in patima "leganatului".

Dragostea de copii, care i-ar justifica pana la un punct, avaritia n-o face mai umana din cauza rautatii structurale. Toti ii devin, intr-un fel sau altul, victime: Otilia e alungata, dupa moartea batranului, pe Simion il interneaza intr-un ospiciu, Felix si Pascalopol nu scapa nici ei de sagetile-i otravite. De fapt, victima cea mai mare este ea insasi, autorul facand din "baba absoluta" imaginea monstrozitatii.